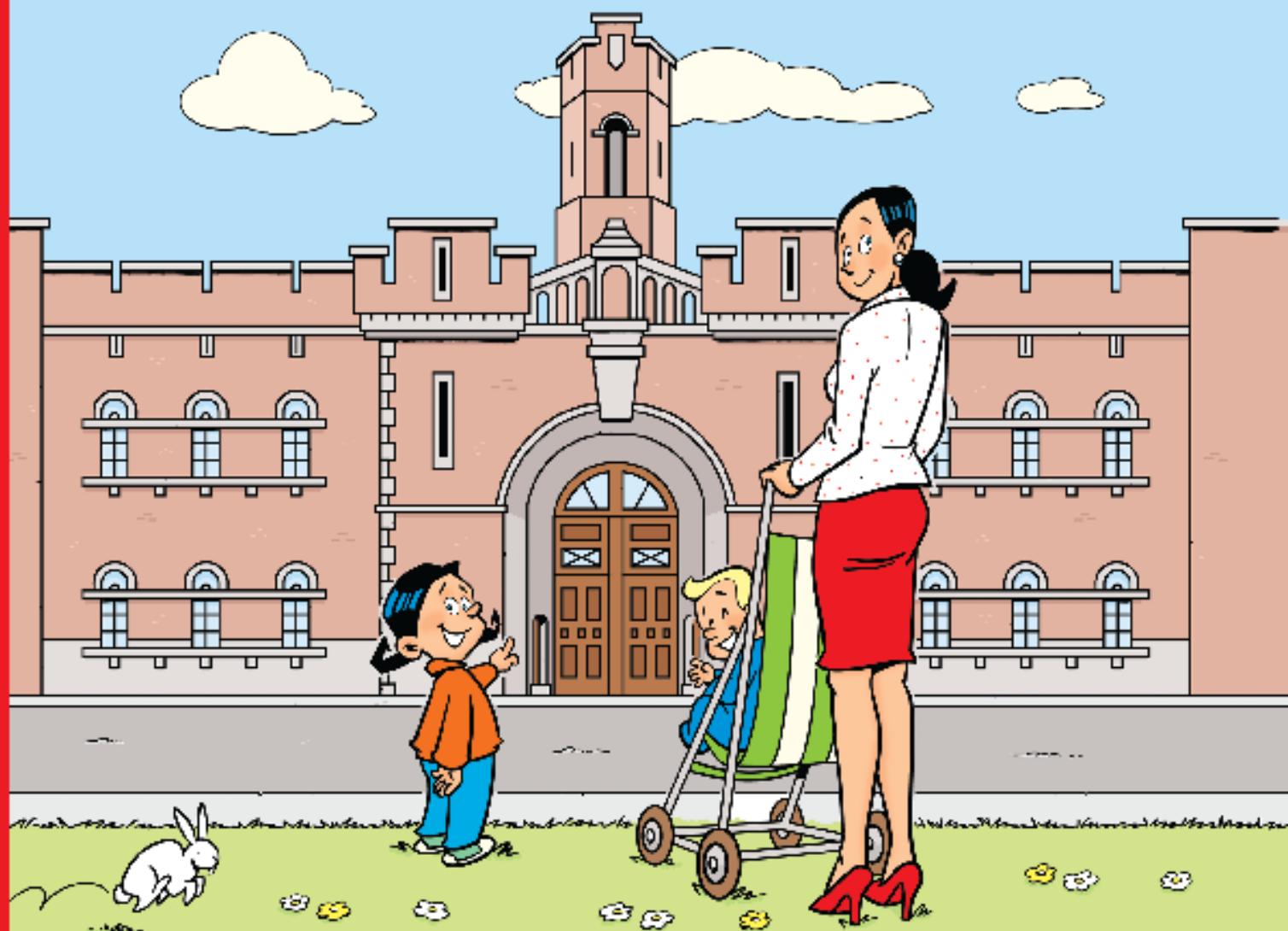

Noor bezoekt haar papa

'Mijn eerste bezoek aan de gevangenis'

Noor bezoekt haar papa

‘Mijn eerste bezoek aan de gevangenis’

Hoi iedereen! Ik ben Noor, ik ben al vijf jaar. Kijk, dat zijn al mijn speeltjes.
En dit hier is Beertje. Beertje is altijd blij. Ik hou van Beertje en hij houdt van mij.

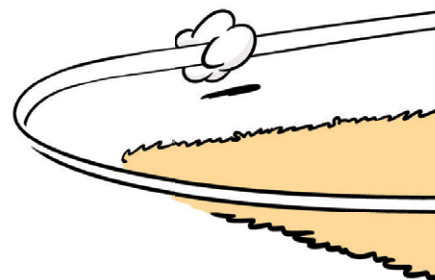

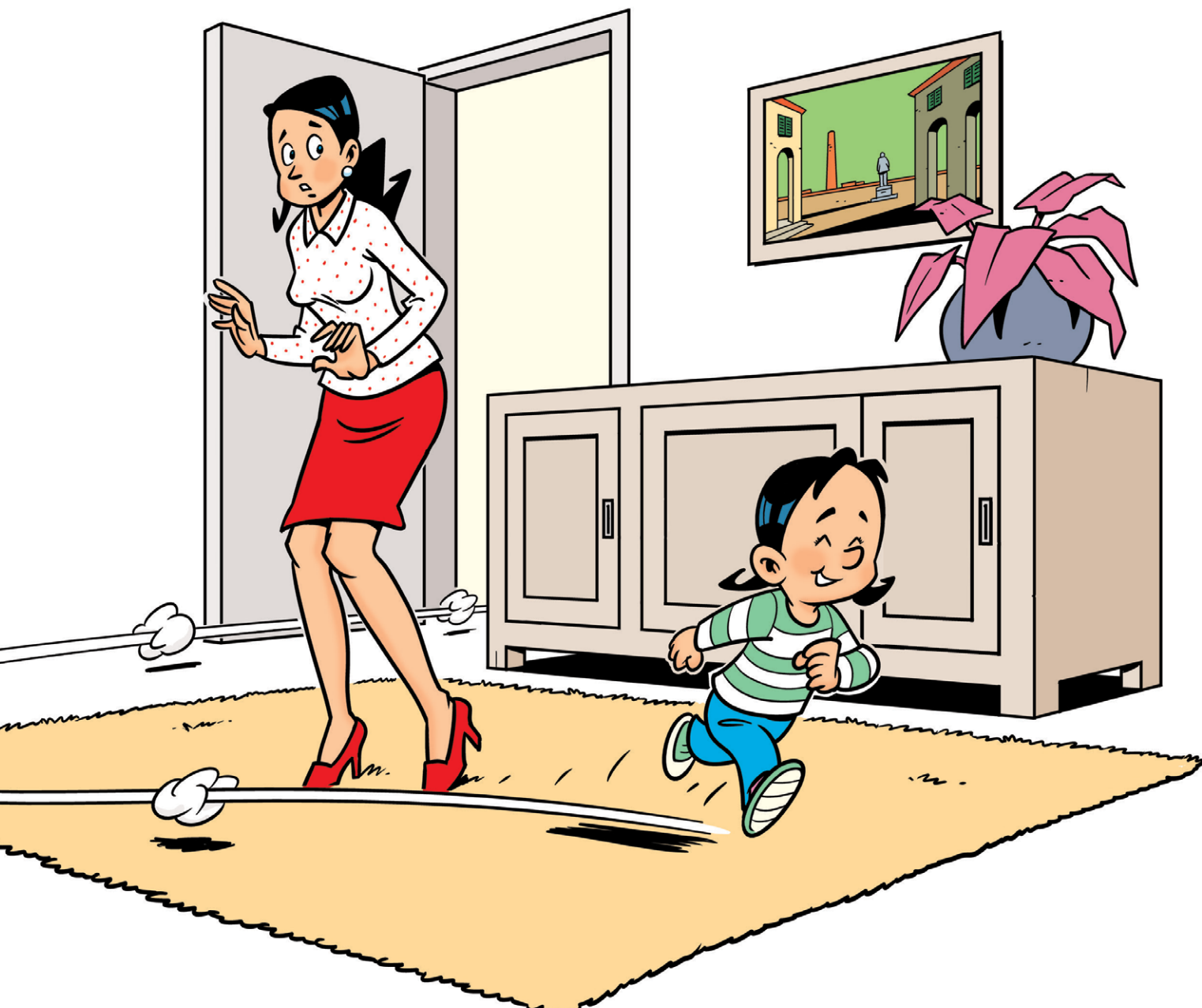
En kijk, op de foto, dit is mama. Ze draagt mijn broertje, die is nog heel heel klein.
En naast mama staat papa. Ik zit helemaal boven in papa's nek!
Papa is een sterke man omdat hij mij zo dragen kan.

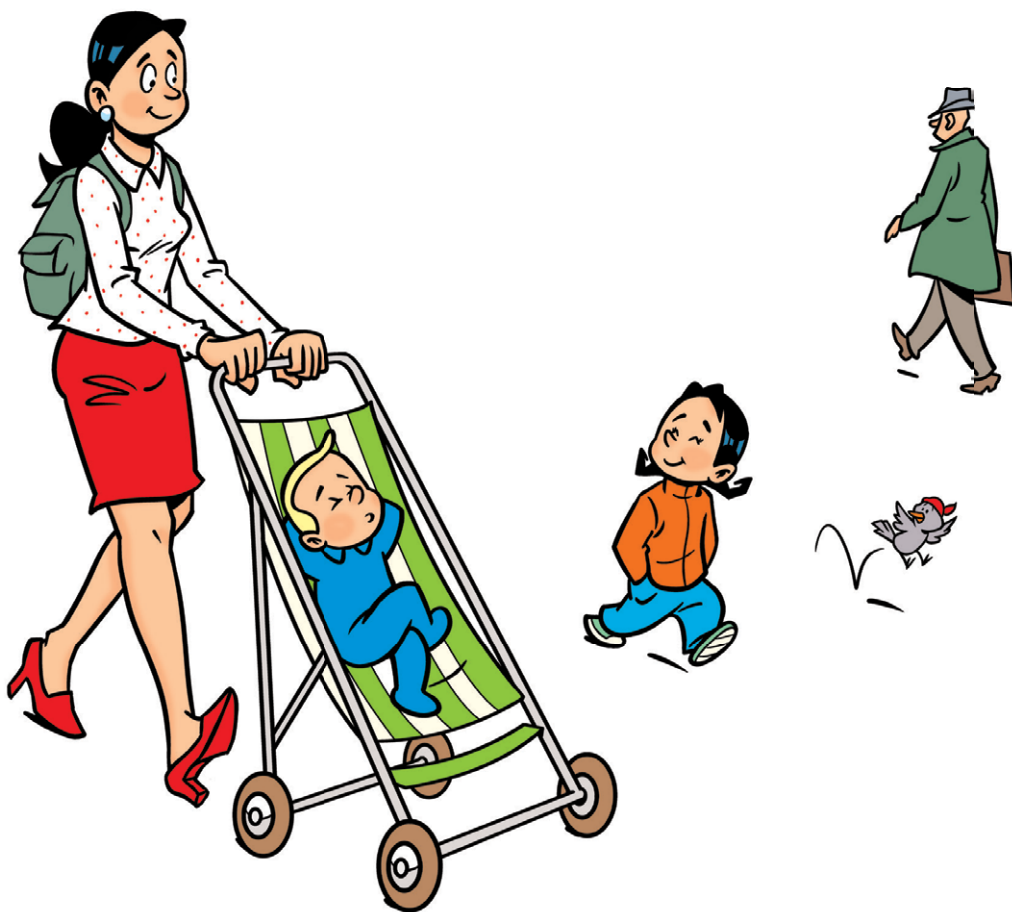
Op een dag is er iets heel ergs gebeurd!
Een meneer en mevrouw van de politie hebben toen onze papa
meegenomen.
Papa mag nu niet meer naar huis terugkomen.
Mama zegt dat papa iets misdaan heeft. Maar dat geloof ik niet.
Dat kan toch niet, want hij is lief. Ik mis onze papa. Dat maakt me triest.

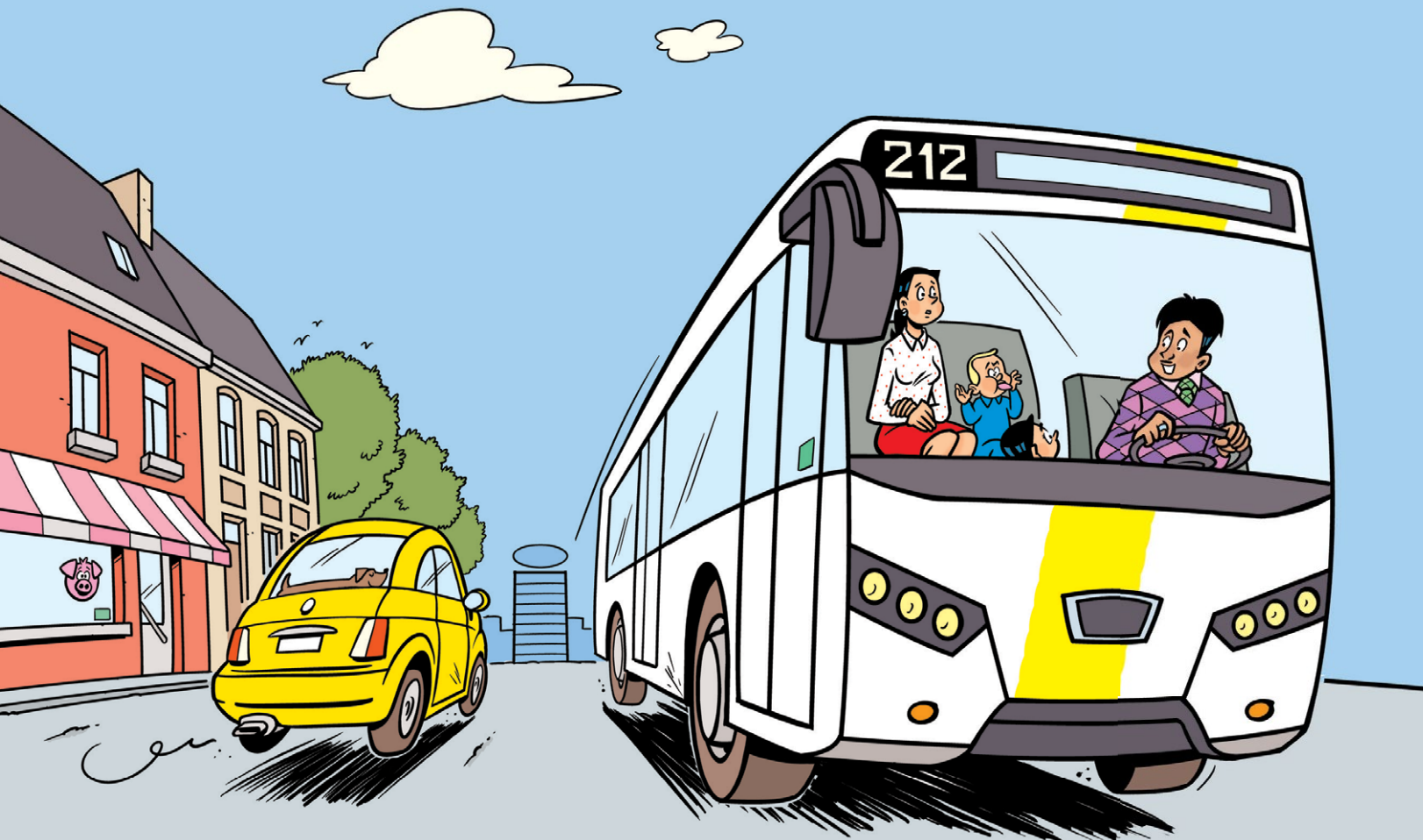

Joepie! Joepie! Weet je, vandaag gaan we voor het eerst bij papa op bezoek.
Mijn broertje en Beertje mogen ook mee. Mama doet alles in de rugzak, ook Beertje.
Ik kan niet langer wachten. Joepie! We gaan papa zien.

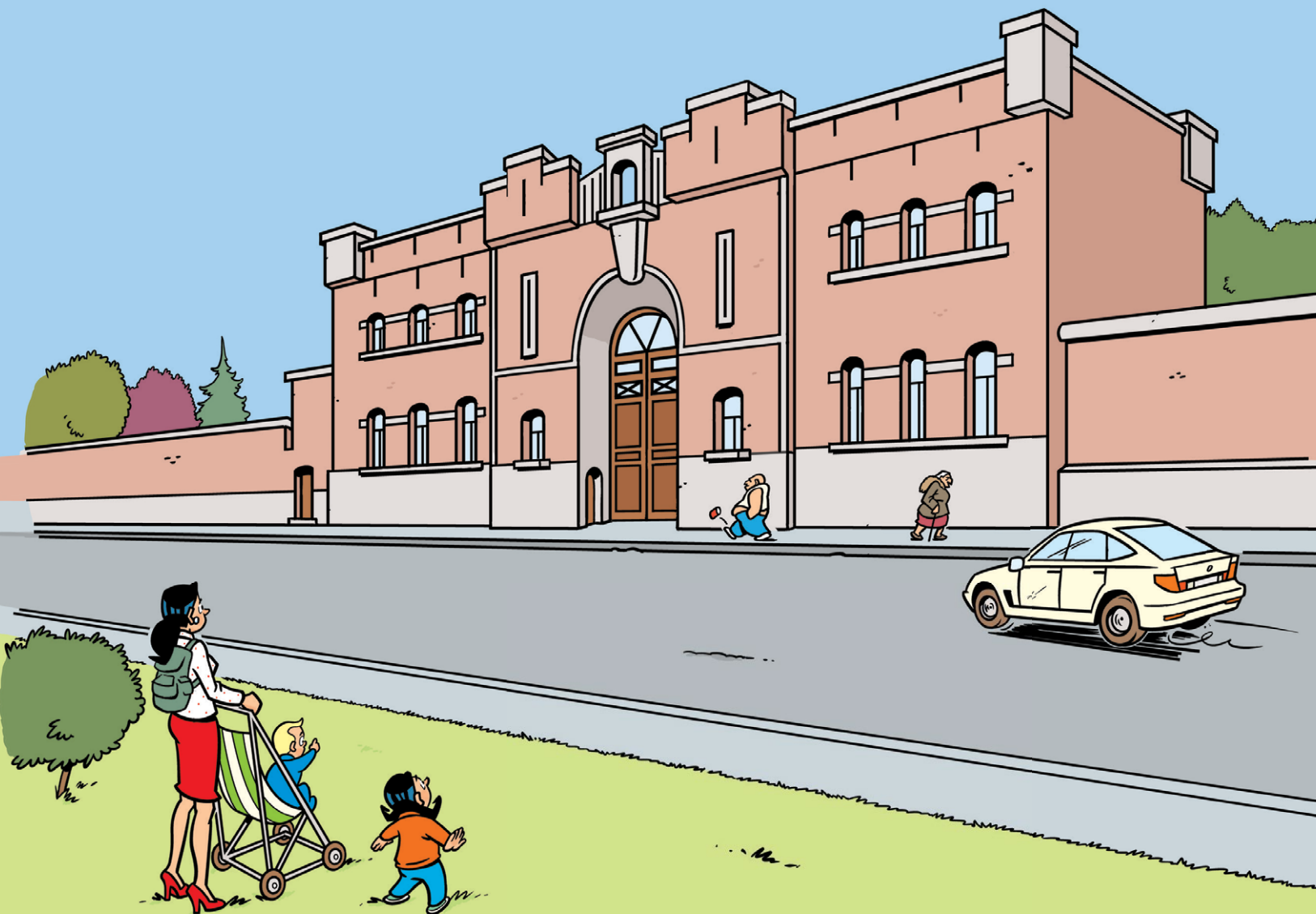
Het is spannend! Kijk, broertje is ook zo blij!
'Het is nog een hele weg', zegt mama. We moeten met de bus, die komt op het
einde van de straat. En straks, dan weet ik hoe het met papa gaat, of hij ons mist.

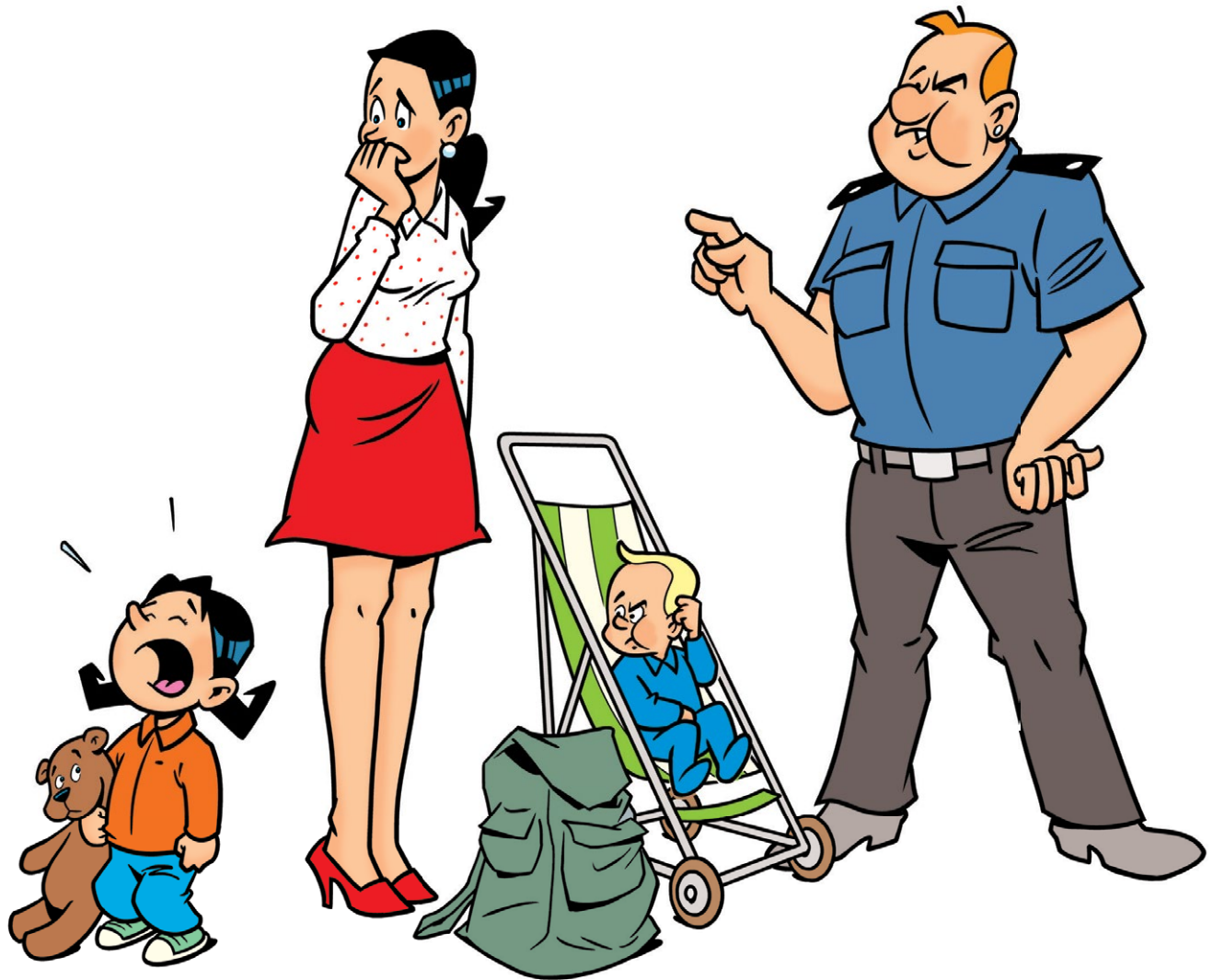
Oeps! Dat ben ik, met broertje en met mama op de bus. Ik moet me goed vasthouden!
De bus gaat heen en weer en schokt en remt, en dan gaat het weer snel.
Mama zegt: 'Pas op!' Maar ik blijf lekker staan. Zo kan ik alles heel goed
voorbij zien gaan.

Daar is het dus dat papa woont, de gevangenis. Het lijkt wel een reuzegroot kasteel!
Het maakt me ook een beetje bang. Ik neem vlug mama's hand.
En broertje in de buggy is ook een beetje bang. Woont papa daar helemaal alleen?
'Nee', zegt mama, 'daar wonen nog veel papa's allemaal bijeen.'

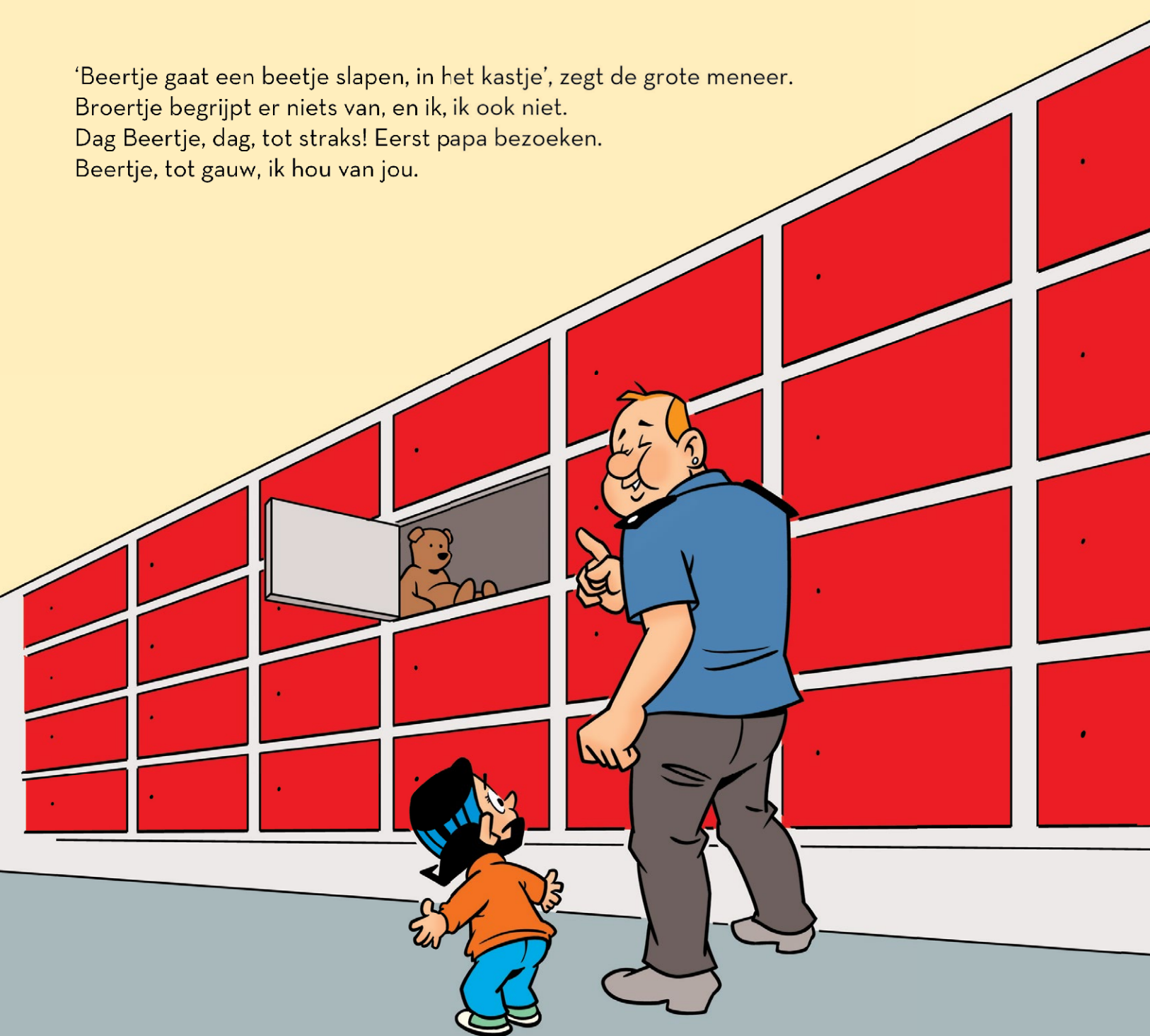

We zijn in een reuzegroot kasteel.
Achter een heel groot raam zit een vreemde meneer.
Ik vind het wel een beetje eng. De meneer wil mama's pasje zien.
Hoh, wat heeft die meneer een raar pakje aan.
'Mama, mama, heeft die meneer ook iets misdaan?'

Achter de dikke deur staat nog een grote meneer. Die heeft ook zo'n raar pakje aan. De grote meneer wijst naar mama's rugzak. De rugzak, die moet hier blijven. En Beertje?! Beertje! Nu moet ik huilen. O nee, Beertje mag niet mee.

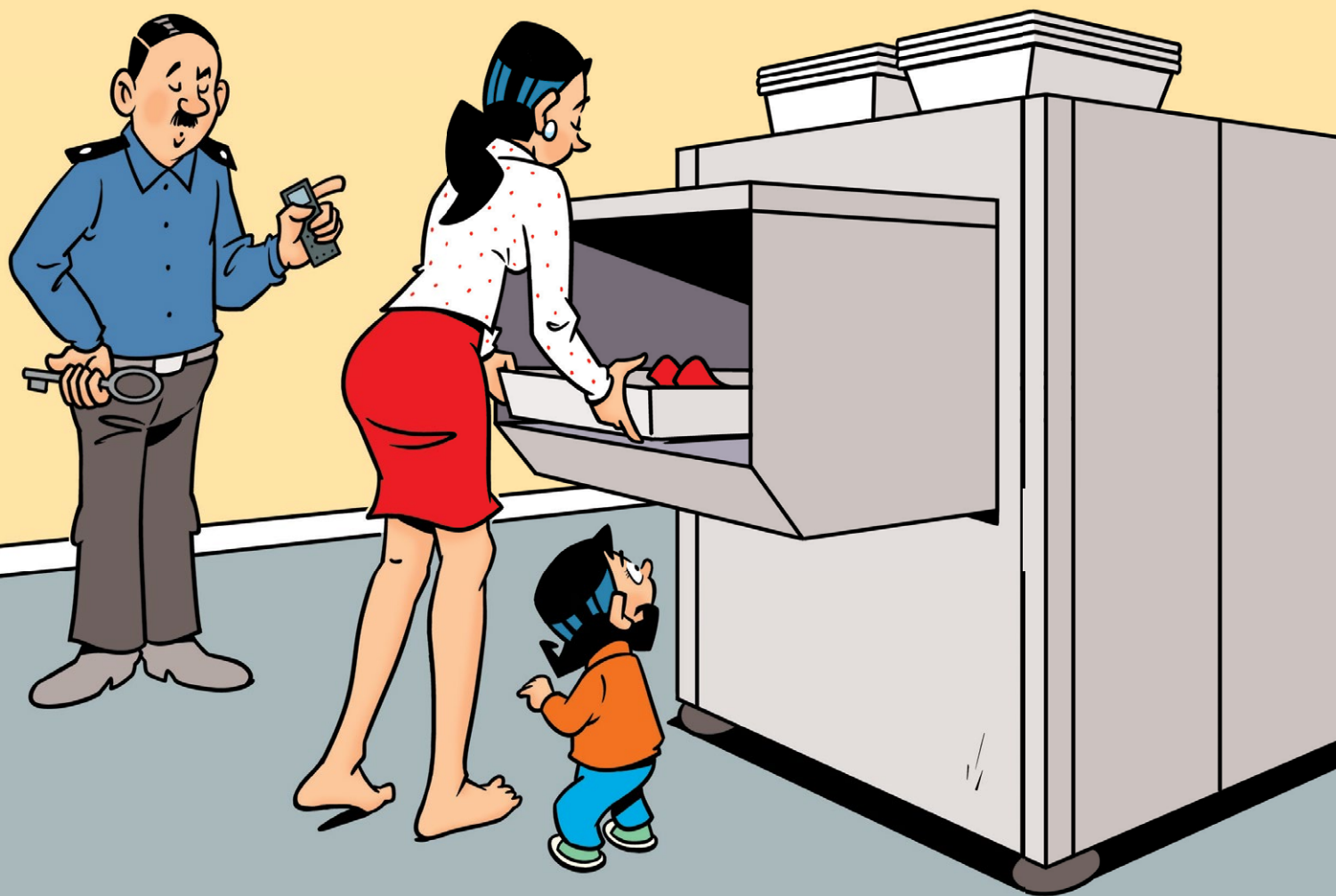
'Beertje gaat een beetje slapen, in het kastje', zegt de grote meneer.
Broertje begrijpt er niets van, en ik, ik ook niet.
Dag Beertje, dag, tot straks! Eerst papa bezoeken.
Beertje, tot gauw, ik hou van jou.

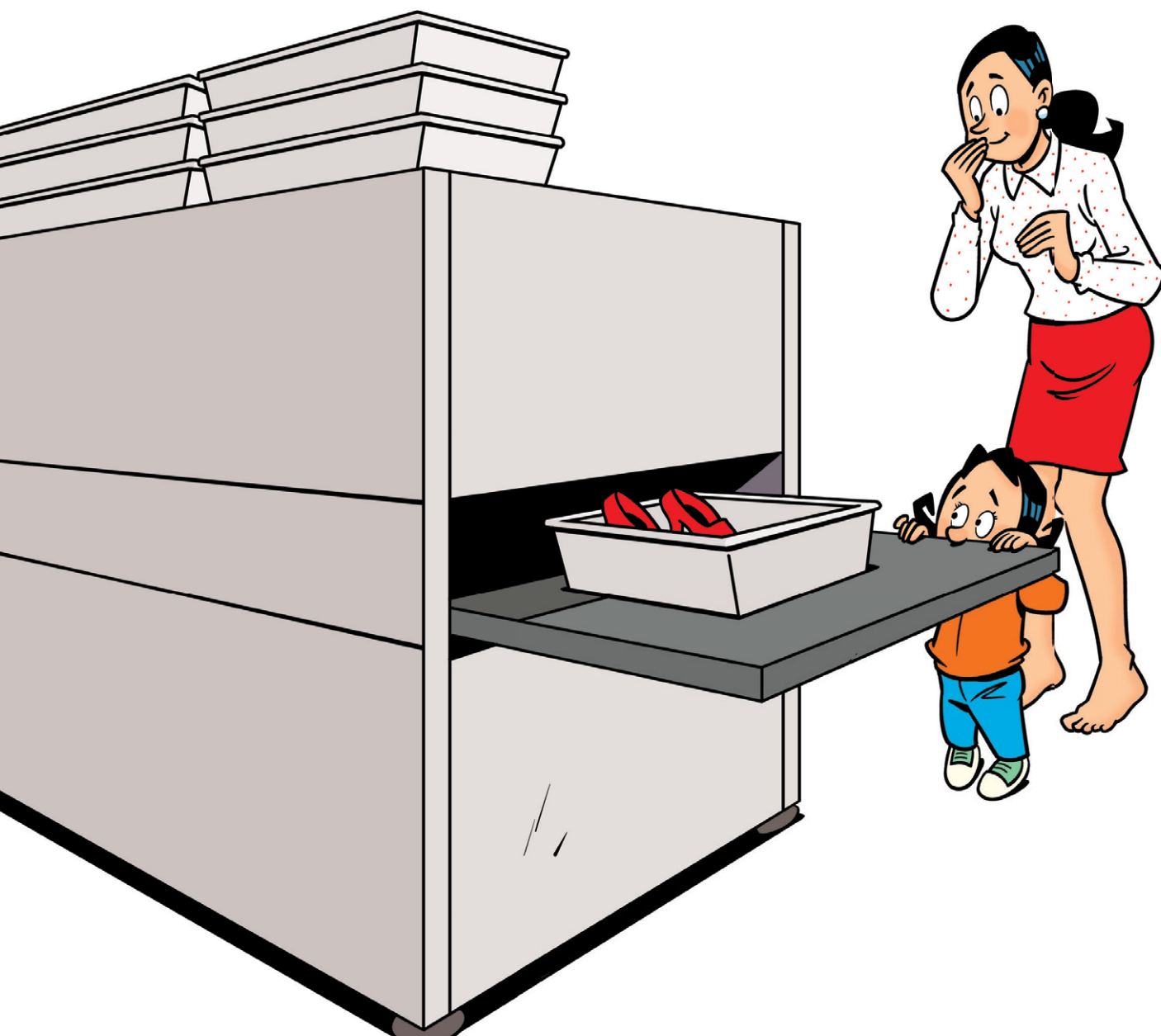

‘Mama toch, wat doe jij nu?’ Mama gaat door een heel groot deurgat, maar daar zit geen deur in. Hoor, zov  el lawaai dat het deurgat maakt! ‘Dat is een metaaldetector’, zegt mama, ‘die doet tuut-tuut als hij bij een bezoeker een metalen voorwerp vindt.’ En kijk, de grote meneer heeft een snor. En een sleutel, dat moet de grootste van de wereld zijn.

Kijk nu eens. Hier, kijk eens! Mama legt haar schoenen op een toverdoos,
en de schoenen verdwijnen. 'Mama, mama, je schoenen, ze zijn weg,
weg in de toverdoos!' En de toverdoos, ze gromt. Waar zijn toch mama's schoenen?!
Als dat maar goed komt. Maar mama zegt: 'De toverdoos, dat is een slimme
machine die overal doorheen kijkt.'

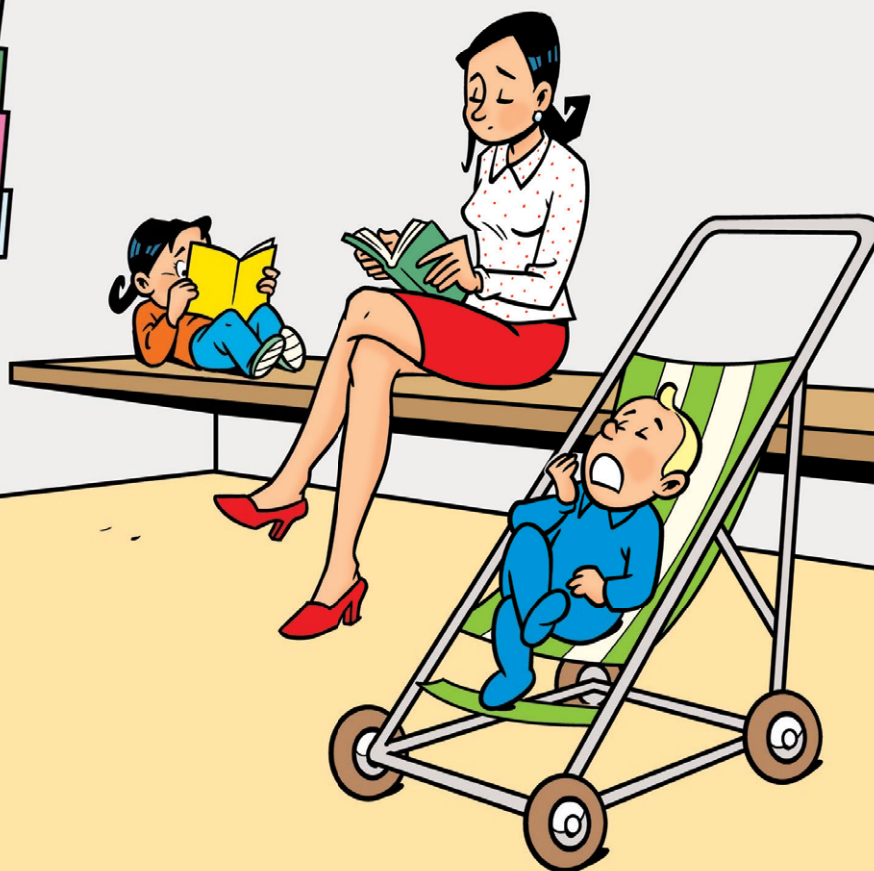
Ik stap met mama en broertje door het grote deurgat zonder deur.
Ik ben een beetje bang, maar mama is erbij.
En hups! Wat heb je nou? Hier komen de schoenen van mama weer tevoorschijn.
Wat zou ermee gebeurd zijn? Niets! Dat moet echt wel een toverdoos zijn.

'Kom jij je papa bezoeken?' vraagt de grote meneer.
'Ja', zeg ik luid, 'en broertje en mama ook.'
'We gaan de trappen af, de grote meneer achterna, naar papa.
Mijn hartje is zo blij, zo over-dol-geluk-kig-blij!

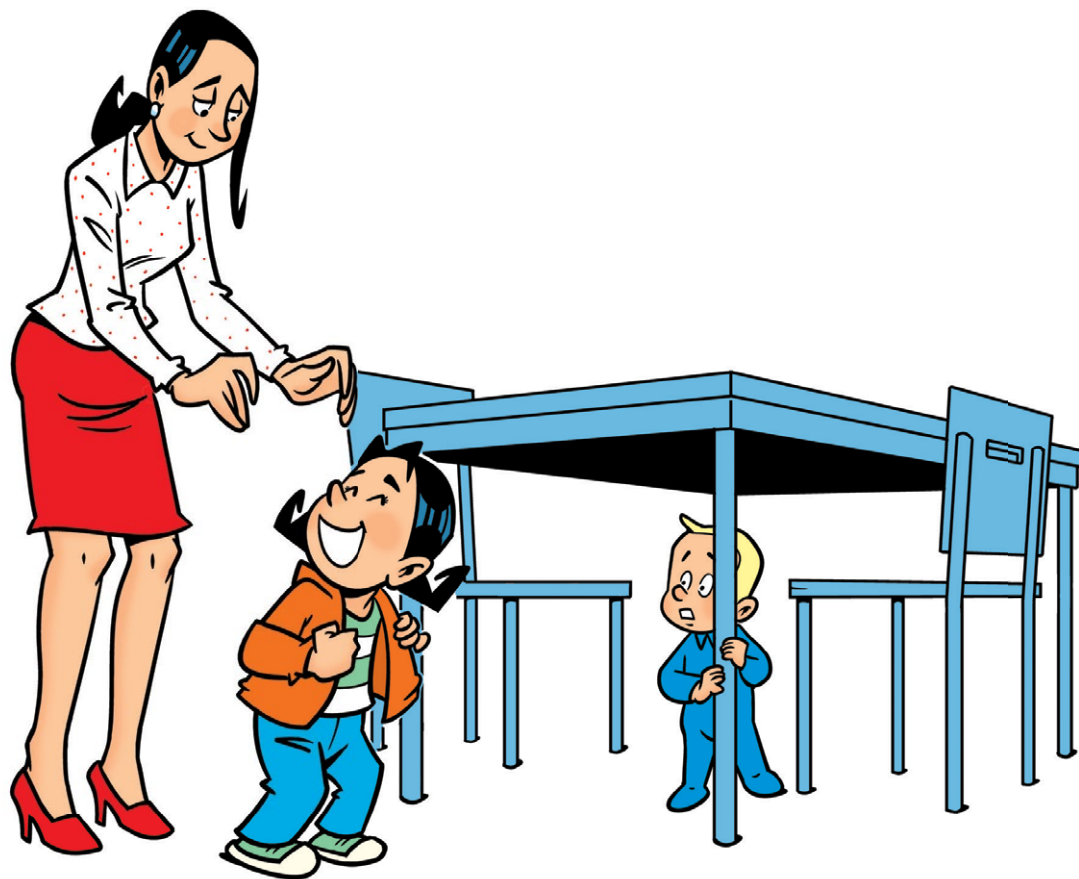

'We moeten eerst nog een beetje wachten, hier op het bankje', zegt mama.
Maar dat wachten duurt zo lang. Ik kruip de bank op en af van ongeduld.
'Papa! Papa!', ik roep het uit. En dat mag van mama, want mama is blij,
en broertje ook. Straks is papa er ook weer bij.

Zie, daar is de grootste sleutel van de wereld weer.
Doe die deur nu maar gauw open, denk ik.
De meneer brengt ons naar de bezoekszaal.
Zitten mijn papa en alle andere papa's daar dan allemaal?

Kijk, we zijn in de bezoekzaal. Hoh, wat is het hier groot.
'Kom Noor', zegt mama, 'eerst je jasje uitdoen'.
Kunnen we nu papa zien? Ik wil nu écht wel papa zien!

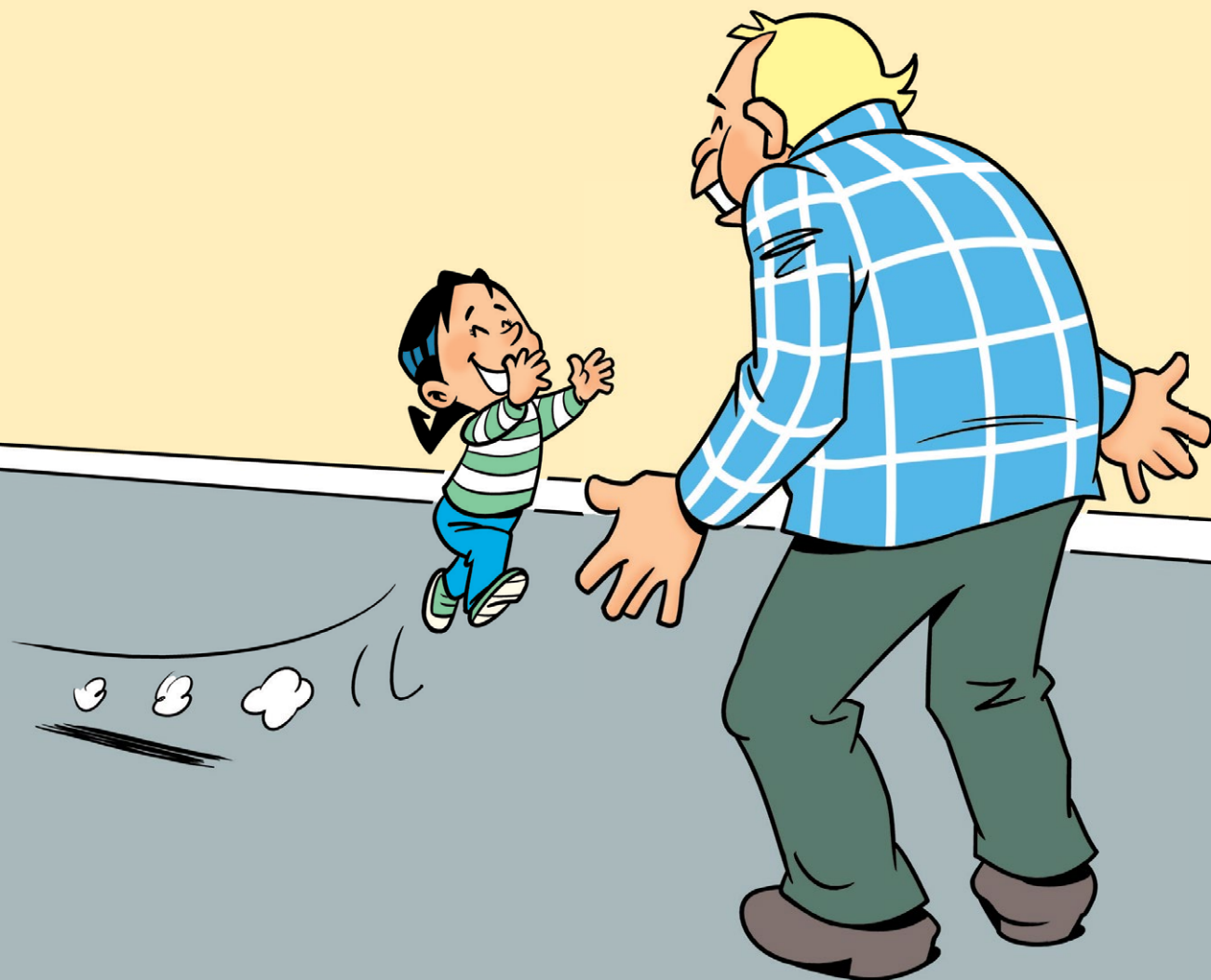
'Mama, zie, moet je daar nou eens zien! Die meneer daar, die zit zo hoog!?'
'Hoh, ja hé, zegt mama, 'die meneer moet ervoor zorgen dat alles hier goed verloopt.'
Mama weet dat, onze mama weet alles.

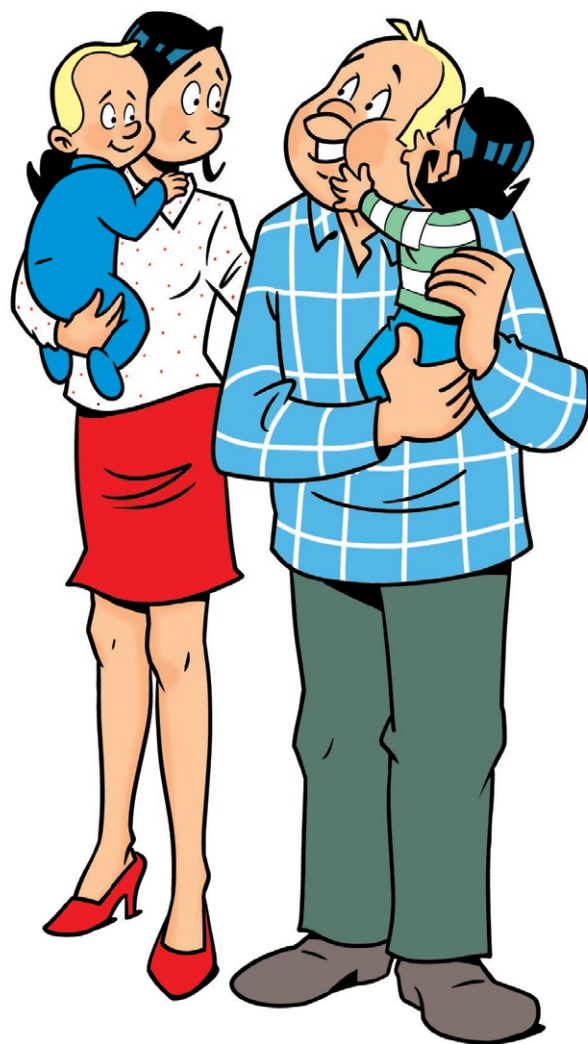

'Kijk mama, er komen mensen in de bezoekzaal binnen.'
Die moeten net als wij door het grote deurgat zonder deur.'
Zou het ... zou het nu gebeuren? Zou papa er nu zijn?
'Daar ... mama, mama, daar! Is dat niet ... ja, dat is toch ... papa!'

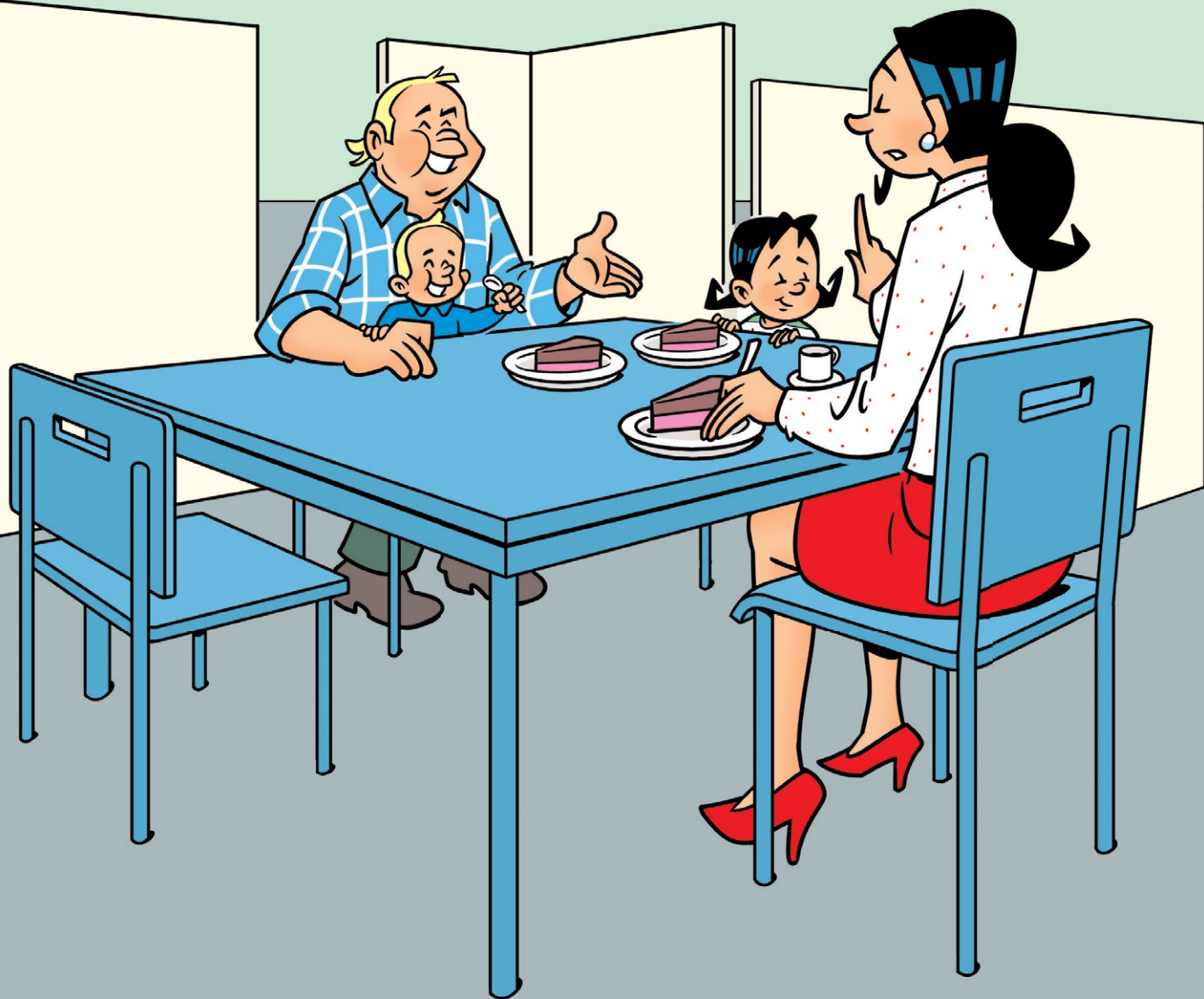
Het is papa! Als de bliksem loop ik op hem af. 'Lieve papa, wat zie ik je graag.'
'Noor. Noor!', roept papa, 'mijn lieve meid, wat ben ik blij jou te zien.'
'O papa, ik ook, zo blij!'

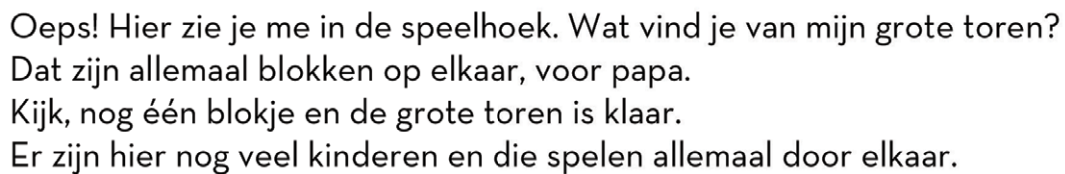

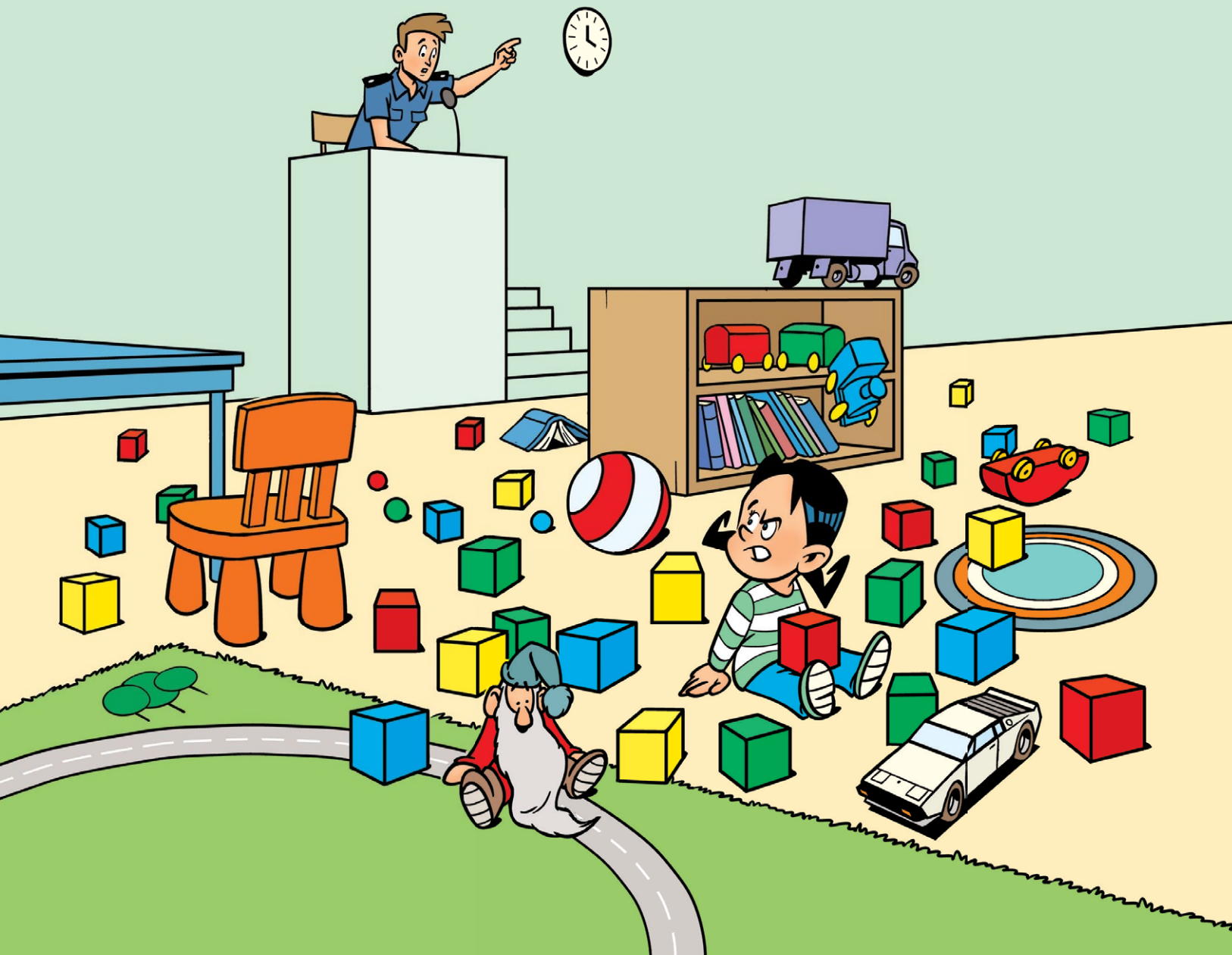
Zie eens, hoe blij ik ben. Dit is nu onze papa.
Mama en broertje vinden het ook reuzefijn.
Hoh, wat ben ik fier! Papa moet de liefste van de hele wereld zijn.

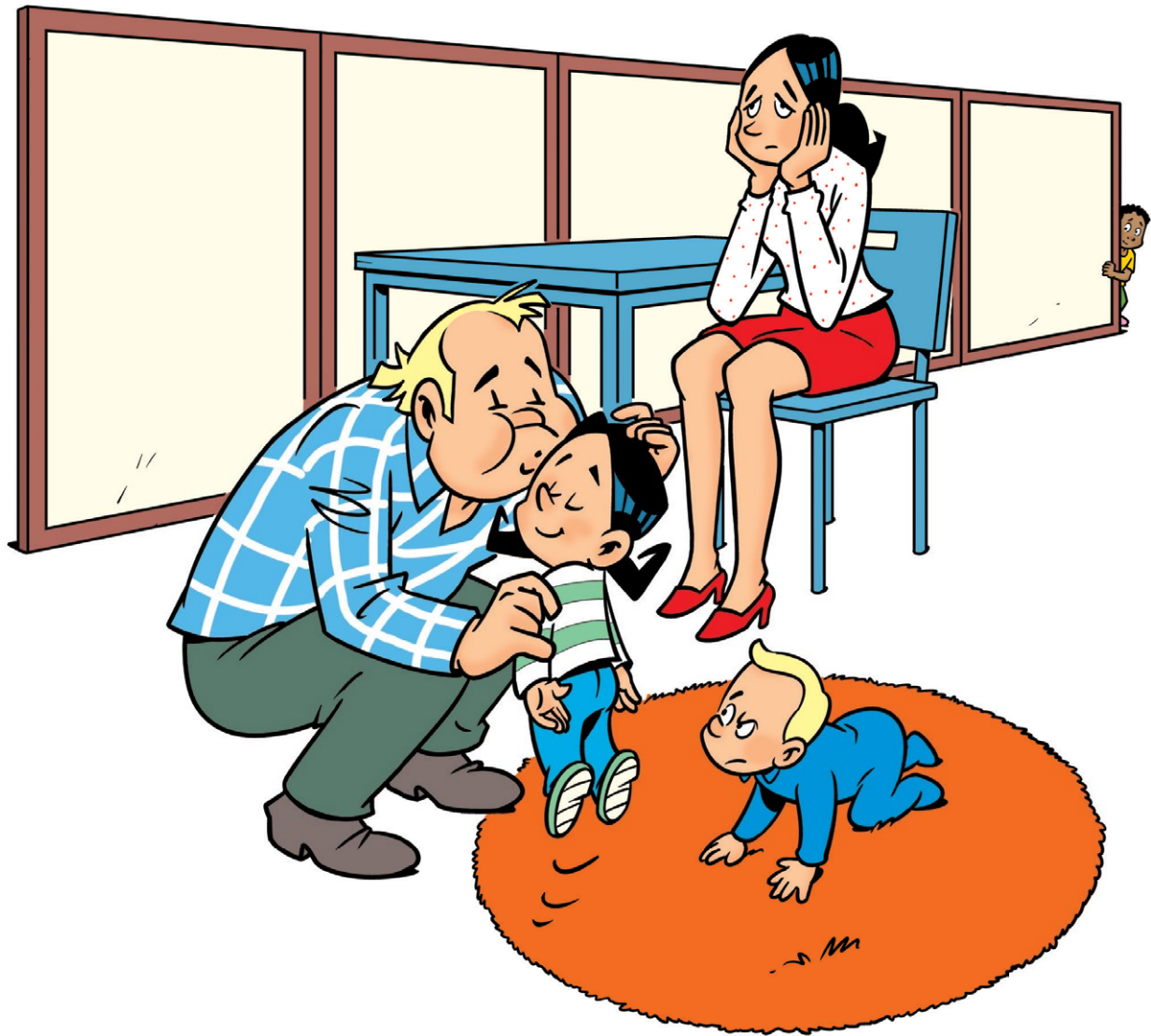
Nou, zie je ons, gezellig met papa erbij? Mama en papa maken een praatje.
Broertje zit bij papa op schoot en is heel gelukkig.
En ik, ik natuurlijk ook. Mama houdt heel veel van papa.
En ze houdt ook van koffie met een stukje taart.

Oei, wat hoor ik? De meneer die daar zo hoog zit, zegt dat het bezoekuur voorbij is.
Ik moet zo schrikken dat de grote toren omvalt.
Ik wil nog een beetje blijven om te spelen met de andere kinderen en om bij
papa te zijn.

Maar we moeten afscheid nemen. Ik loop vlug naar papa.
Hij neemt me helemaal in zijn armen en geeft me een knuffel.
Ik wou dat ik nog wat bij hem kon blijven.
We zijn allemaal een beetje triest.

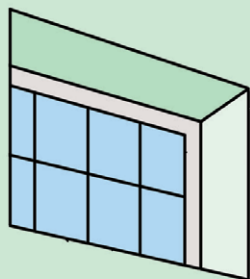
Daar gaat papa terug weg. Ik sta op de stoel om hem goed te zien.
'Dag papa!' We wuiven naar hem en hij wuift terug.
Daar zijn nog een mevrouw en meneer die wuiven naar elkaar.
'Dag papa, dag meneer.'

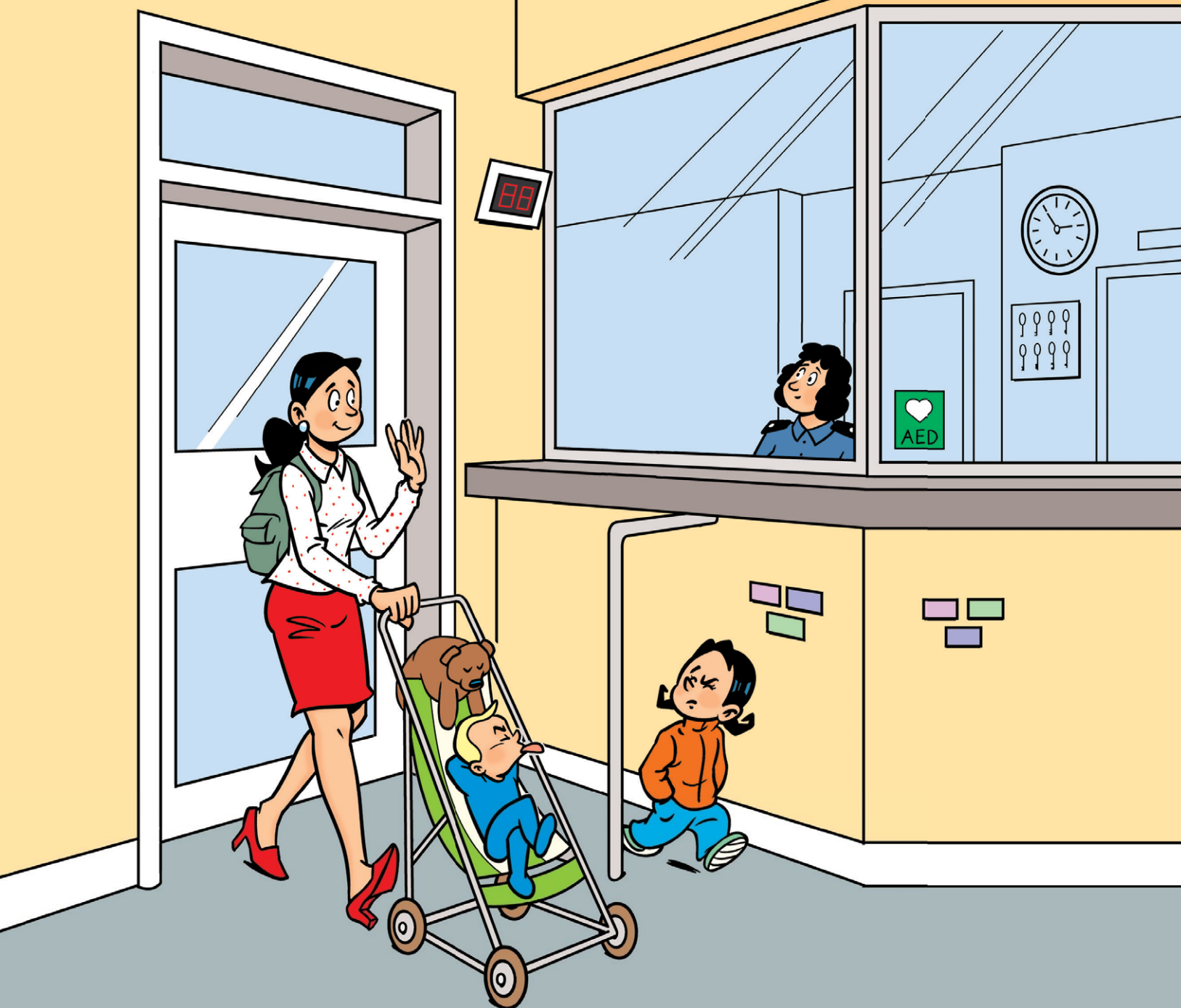

We moeten in een rij staan om weg te gaan.
Helemaal vooraan staat een kindje dat triest is en huilt.
Ik kijk nog vlug even naar de deur waar papa is verdwenen.
Daar is nu niemand meer.

We gaan terug de trap op. Wat zijn dat grote treden.
'Mama, zorg dat ik niet val!'
Eerst nog Beertje halen. Die zit vol ongeduld in
het kastje te wachten. Wat zal Beertje blij zijn ons terug te zien.

Voor we naar buiten gaan lopen we opnieuw langs het grote raam.
Er zit nu een mevrouw achter. 'Tot de volgende keer', zegt mama en ze zwaait naar de mevrouw.

Dag iedereen, we gaan terug naar huis. Mama heeft Beertje uit de kast gehaald.
Ik hou hem heel goed vast. Buiten is het lekker warm, de zon schijnt.
Dag papa, binnenkort kom ik weer op bezoek.
Dan hoef ik echt niet meer bang te zijn.
Dag grote meneer, dag toverdoos, dag bezoekszaal en dag reuzegroot kasteel.

Toelichting bij dit boek

Dit boekje dient om kinderen voor te bereiden op een eerste bezoek aan de gevangenis. Het werpt een blik op de gevangenis en neemt kinderen mee in deze onbekende wereld. We hopen zo de drempel naar een effectief bezoek te verlagen.

Over het CAW

CAW (Centrum Algemeen Welzijnswerk) is een eerstelijnsorganisatie, erkend door het departement Zorg, binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Een CAW biedt deskundige hulpverlening. Iedereen kan er terecht met om het even welke welzijnsvraag.

Het CAW (Justitieel Welzijnswerk) is ook aanwezig in de gevangenis. We bieden hulp aan alle gedetineerden en hun directe sociale omgeving in Vlaanderen en Brussel. Het versterken van het sociaal netwerk van de gedetineerde is een belangrijk aandachtspunt in onze hulpverlening. Immers, dat verhoogt de kansen op een positieve re-integratie. Daarom brengen we samen met de gedetineerde het netwerk in kaart en bekijken we vandaaruit concreet welke hulpvragen er zijn en welke ondersteuning er nodig is.

Waar mogelijk, betrekken we ook andere organisaties op het netwerk. We hebben hierbij steeds oog voor de ouder-kindrelatie. In die optiek informeren we gedetineerden en hun omgeving ook over de verschillende bezoekmodaliteiten tijdens detentie.

Dit is het verhaal van Noor.
Noor is vijf jaar. Haar papa heeft iets
misdaan en daarom zit hij nu in
de gevangenis. Vandaag gaat Noor
voor het eerst bij papa op bezoek.
Mama, broertje en Beertje gaan ook mee ...

